

Hvorvidt Hr. Formanden herefter maatte anse det gjørligt og rigtigt at søge at fremkalde en forandret Færd fra de paagjældende Udvalgs Side, maa vi naturligvis ganske overlade til Hr. Formandens egen bedre Indsigt og Bedømmelse. Foraa vidt det i æret Skrivelse til os af 18de December s. A. udtales, at Hr. Formanden, ifjøndt der ikke i Forretningsordenen findes nogen Bestemmelse, der direkte angaar Thingets Formands Stilling til Udvalgene, dog ikke kan anse en vis Virksomhed til Fremme af et Udvalg og derigjennem af Thingets Arbejde som enten begrebsmæssig eller efter Praxis fremmed for Thingets Formands Opgave, skulle vi bemærke, at det netop var en lignende Opfattelse, der førte os til at anse det for rettest at henvende os til den meget ærede Formand for at udbede os hans Udtalelse om Sagen, forinden vi foretog noget Skridt, jigtende til om muligt at gjøre Thingets Formands Kompetence i den paagjældende Henseende klarere og fyldigere. Naar Hr. Formanden imidlertid — hvad der ikke har overrasket os — tilføjer, at der neppe forefindes tilstrækkeligt Materiale til i almengyldige Sætninger at bestemme, hvor langt Formandens Virksomhed i den omhandlede Henseende bør strække sig, og end mindre vel til at bestemme, hvor Grændserne for Thingets Formands Myndighed vilde være at sætte, hvis hans Kompetence til et af ham foretaget Skridt af den antydede Art blev bestridt, — da forekommer det os, at heri ligger en Bekræftelse af den Mening, at der dog turde være god Føie til nu at søge at faae tilveiebragt et Supplement til Thingets Forretningsorden i den angivne Retning.

Under Forudsætning af, at der ikke fra Hr. Formandens Side maatte blive givet os Anledning til en anden Opfattelse, ville vi derfor være betænkte paa at fremkomme med Forslag om et saadant Supplement. Ved det vil være os særdeles kjær i denne Sag i det Hele at handle i god Overensstemmelse med Hr. Formanden, anse vi det for naturligt og rigtigt, til bedre Forstaaelse af vor Tanke, allerede nu at gjøre en Meddelelse til Hr. Formanden om det væsentlige Indhold af det Forslag til Forandring i eller Tillæg til Forretningsordenen, som vi eventuelt agte at indbringe i Thinget. Det skulde gaa ud paa, at dens § 8 affattes saaledes, at de nedsatte Udvalg saasnart som muligt bør konstituere sig under Ledelse af det først valgte Medlem og strax give skriftlig Meddelelse derom til Thingets Formand, samt at deres Formænd, saafremt Betænkning ikke afgives inden 1 Maanedes Forløb, bør til Thingets Formand afgive skriftlig Beretning om Arbeidets Fremme, hvilken Beretning eventuelt gjentages hver Maaned, ligesom endelig at Beretning bør afgives til Thinget, hvis det ikke lykkes at affatte Betænkning inden Sessjonens Slutning, om Grundene hertil. I Forbindelse hermed skulde der da i Forretningsordenens § 4 indskydes en Bestemmelse om, at Formanden drager Omsorg for, at Thingets Virksomhed fremmes paa tilbørlig Maade, og fører Tilsyn med Udvalgenes Arbejder (jfr. § 8) samt, i fornødent Fald, kan opfordre et Udvalg til at fremsthynde Behandlingen af den eller de det overdragne Sager og, hvis saadan Opfordring ikke efterkommes, for Thinget fremsætte Forslag om hensigtsvarende Foranstaltninger i den Anledning.

I Folkethinget den 19de Januar 1883.

Marius Gad. C. S. Klein. Chr. Niensgaard. Ph. Schou. Tvermoes.

IV.

Folkethingets Formand. Kjøbenhavn den 28de Februar 1883.

Efter at Mine Herrer i æret Skrivelse af 19de s. M. til Fmødefommelse af min Henstilling om at opgive det enkelte Tilfælde, som De ved Affattelsen af Deres foregaaende Skrivelse angaaende Folkethingsudvalgs Forhold overfor de til dem henvisste Lovforslag nærmest havde havt for Die, have meddelt mig, at det af Dem særlig fremhævede Udvalg var det saakaldte Forsvarsudvalg, tillader jeg mig at henlede Opmærksomheden paa det udførlige Udkast til en Betænkning, som — efter hvad der er saavel mig som uden Tvivl Dem bekjendt — senere er udarbejdet i det nævnte Udvalg og i Aftryk tilstillet dettes enkelte Medlemmer.